

(beszámoló) LOVEPARADE 2008 @ DORTMUND

Szerző Breki
2008. szeptember 08, hétfő - 14:14

Loveparade, Berlin. A 2 legszebb szó a világon, pláne ha egy mondatban szerepelnek. ;) Sajna 2007-től a berlini városvezetés faszkolódásai miatt a parádé átköltözött 5 évre a Ruhr vidékre, így ez a helyszínváltozás számunkra elvesztette a felvonulás egyik legnagyobb varázsát, ezért előzetesen nem is terveztük nagyon a kimenetelt. Aztán ahogy közeledett a dátum és ahogy megtudtuk, hogy Armin, PvD és Underworld is a fellépők között lesz, az a bizonyos láz újból kezdett egyre magasabb hőfokra szökni, és mivel az Easyjet-nél még mindig egész jó áron adták a repcsijegyeket, nem sokat tököltünk, "ráklickeltünk" az útra. :) Idén Dortmund adott otthon a Loveparade-nak, ráadásul egy autópályán, ami elsőre nem sok jót ígért a helyszín, azonban bízunk a márkanév húzóerejében. ;) És milyen jól tettük, bazz!! Hát én elfogult vagyok, mert ez a kedvenc partysorozatom, de ez most tényleg g*ci jó volt, az eddigi egyik legjobb parádénkra sikerült. Pedig nem így indult, no de ne szaladjunk ennyire előre. :)

A repcsi út nyugisan telt, egy kicsi pihenésre is futotta rajta, a budapesti melegből viszont a borús, esős Németországba csöppentünk. A polóban bulizás elmaradt, akárcsak a nyáron szinte mindenhol, de nagyon nem foglalkoztunk vele, 1 napot itt hóban-fagyban is kibírtunk volna. Eleve villám túrának terveztük, szombat reggeli indulással, majd szállás nélküli hazaúttal másnap reggel az afterek után, valamint Nature One miatt low-budgetre is kalkuláltunk, persze ez utóbbi nagyon durván nem jött össze. :) Megérkezésünkkor az első pofon akkor ért minket mikor nem találtunk a reptéren csomagmegőrzőt. Aztán a második mikor a központi vasútpályaudvarnál sem, vagyis itt voltak, csak "okos" módon lezárták az összeset a tömeg elől, még jó, hogy nem vittünk sok cuccot magunkkal. Kicsit később ismét egy kellemetlen probléma, ebben a rohadt városban nem volt sehol egy normális, nyitvatartó Szupermarket vagy ABC sem, így aranyáron az arab "Shop Stop"-osoktól kellett megvennünk a whiskyhez kellő kóla ill. redbull mennyiséget. Még 2 óra a kezdéséig, de a Central Station-ről közben már javában ömlött a nép a környező városokból, jöttek a picсарészeg, üvegdobálós idióta német tinik rendesen, nagyon úgy nézett ki, hogy Budapest Paradés feelingben lesz részünk. Közben az eső újból rákezdett és még kajálni sem tudtunk sehol, szóval valóban mindenidők egyik legrosszabb bulijának indult az egész. Na, a kaját pótoltuk szerencsére egy Mekiből és közben a whisky is javítottak a hangulatunkon, de igazából mikor kis metrózás és sétálás után kiértünk 2-re a kezdésre a helyszínre akkor változott át minden a Mennyországgá. Eltűntek a szar emberek, ezután már csak normális partyarcokkal találkoztunk, az esős időből pillanatok alatt napsütéses nyár lett, beindult a zene és vele együtt a LOVEEEEE!! Persze olyan, mint pl. a '99-es "lovefeeling" már biztos soha nem lesz sehol (kivételesen Ozora ;)) és a másnapi 1,6 milliós látogatószámon is jót mosolygok. Szerintem 1999-ben buliztak a legtöbben (akkor Berlinben 1,5M-an), azóta mindig írják ezeket a milliós adatokat, de később lényegesen kevesebben voltak minden évben, itt Dortmundban pedig képtelenségnek tartom, hogy még annál is többen lettek volna a fele akkora útvonalon. Amúgy már 2-kor megtelt szinte az egész(!!) pálya, de közlekedni ekkor még normális viszonyok mellett lehetett. HIGHWAY TO LOVE! az idei mottó, ez a helyszínre utal, ami egyébként abszolút pozitív csalódás, 2+1 sávós autópálya végig zöldes környezetben, persze a Június 17-e útát nem veri, de tényleg kifejezetten jó választásnak bizonyult. A parádé jobb oldaláról indultunk a Westfalenhallen felé, a Sunshine Live kamionnál táboroztunk le először, itt is ragadtunk egy időre, mert Klubbingman rohadt jó trance muzsikákat tolt. Aztán irány a legjobb lineuppal rendelkező Heavensgate kamion (Aly and Fila, Alex Morph, Sean Tyas, Leon Bolier, Menno de Jong), csak sajna ekkora már elindult a menet és ők pont visszafele tartottak a kiindulásunk felé, így nagy-nagy sajnálatomra bár, de nem őket választottuk. :(A kamionok egyébként hozták a szokásos színvonalat mind látványban, mind hangerőben és a táncoscsajokra sem lehetett egy szavunk sem. Az autópályát oldalt és középen óriási fák szegélyezték végig, egyáltalán nem azt a sivár betondzsungel hangulatot adta a felvonulás, mint amire elsőre számítottunk. Irányt nyomtunk egyből a Westfalenhallenhez, hogy a tömeg miatt még legyen normális helyünk a Main Stage-nél és utána már itt buliztunk. Néha rákezdett az eső, de 5-10 perc után mindig abbamaradt, a sár viszont reggelre durva lett, hát csoda, hogy felengedtek minket a repülőre, szépen néztek ki a ruháink, leginkább valami kiképzőtábor túlélőire emlékeztethetünk. :))

Bent a Main Stage-nél összespanoltunk mindenkiel, németekkel, spanyolokkal és portugálokkal pörögtünk, szerencsére egy idő után szabályozták a bejutást, bár volt azért tömegnyomor már ekkor is. Az Italoboy's duó szettje kifejezetten tetszett, David Guetta pedig olyan remek 20 percet produkált, hogyha tudom ilyen jót is tud, akkor Balaton Sound-on biztos kivárom a hosszú sort a sátorhoz. :) Sajnos pisiszünet kellett mindenképpen, így 9 körül kimentünk, vissza azonban már nem tudtunk jönni, nem engedtek senkit se be a security-k. :O Közben a Westfalenhallen környéke teljesen megtelt, kicsit a '99-es berlini esti Siegestraße-os, extradurván nyomorgós bemenetelünkre emlékeztetve minket, de mivel jó kilátást kellett szerezniünk elkezdődött a partizánakciónk. Körbementünk a Main Stage-et, de a németek gondosan ügyeltek az összes kiskapura, így végül csak kint egy nagy kerítés mellett, ám a színpadhoz közel találtunk placcot, utána itt verettünk végig kényelmesen az első sorban, szóval még jól is jártunk. :) Elérkezett az este és a Kánaán. Hát az Armin, PvD, Richie Hawtin, Underworld quartet mindent vitt, jónéhányszor kirázott a hideg a boldogságtól, illet zeneileg Berlin sem adott még soha, már ezekért megérte az út. Armin a király, ez most is lejött persze, az Underworld 40 perces élő szuperkoncertet játszott, Richie Hawtin a szar minimal helyett jó kis technót nyomott, PvD pedig "Another Sunday"-t, szóval senkire nem lehetett tényleg egy szavunk sem. Az est zárásaként a Westbam-os régi és új himnuszos ráadás totális hab volt a tortán, sajna csak másnap láttam, hogy milyen fényshow ment alatta, arról jól lemaradtunk, pedig tuti összepisiltük volna ott magunkat a gyönyörűségtől. Bazz, életem legszebb vizuális élményét hagytam ki, a Colosseum of Light-os srácok munkája előtt le a kalappal, ultrabrutál lett (lásd lent a videón). Éjjélkor aztán vége a csodának, az eddigi leghosszabb Loveparade végetért. :(No, de seba! még egy afterparti várt ránk,

bár már ekkorra totál tropára ugráltuk a lábunkat. :) A buli utáni szervezés viszont botrányosra sikerült, a Central Station-nél kettévágták kordonokkal a várost és nem engedtek át senkit, még a gyalogosokat sem. :O :O :O Érthetetlen miért, persze az összes party a másik oldalon volt. :O Kisebb nehézségek árán egy építkezésen keresztül átverekedtünk magunkat az élelmesebbekkel és irányt nyomtunk a PvD after felé, de nem találtuk meg, mert a térképünk szarrá ázott. :) A Heavensgate-et viszont igen, így mivel délután kihagytuk a kamiont, akkor most nosza bementünk bepótolni mindent, azonban meglepetésre bent nagyon kevesen voltak, valószínűleg ebben a városlezárósdí is közrejátszott. A hely egyébként igényes, tágas, nagyon jó kis klub, kb 200 igazán jó trance szerető partyarc tolta ekkor már a bulit Menno de Jong vezérletével. Épp a végére értünk be, utána Alex Morph-ra és Woody van Eyden-re, majd zárásként Sean Tyas-re ugráltunk. Woody még mindig egy nagy bohóc, a szettek kifogástalanok mind, kurva jó uplifting buláj keveredett a viszonylag kevés ember ellenére, külön öröm, hogy a Sunsine Live élőben adta, így mikor hazaértünk már szedhettük is le a netről a felvételeket. :) Feketepont a kartonos, filccel áthúzó fizetési rendszerért, 10 euróért adtak csak ilyen, ez köcsög lehúzás volt, de tényleg. Reggel 5-ig nyomtuk, rendesen megéreztük a végére azért a 15 órás(!) bulizást, ezért zárásként taxival gyorsan irány a reptér és reggel 7-kor "go back to Budapest".

A '99-es az első LP-m varázsa, a 2003-as az első 3 órája, a 2006-os pedig a legjobb hétvége miatt marad felejthetetlen, de zeneileg és buliügyiege mégis ez sikerült talán a legjobb parádénkra, annak ellenére, hogy Berlin nekem továbbra is nagyon hiányzik, ahhoz a városhoz valóban semmi sem fogható. Hiába, a LOVEPARADE mindig a bulik bulija marad, legyen bárhol!!!! :) Ja, egy láb transzplantációra viszont biztos szükségünk lesz, mert azoknak ennyi táncika után kampec. :)))

Saját fotóink a BULIKÉPEK-nél megnézhetőek, pár profibb galéria itt:

Pulzar.hu

[Poslouchej.net 1. galéria](#)

[Poslouchej.net 2. galéria](#)

[Poslouchej.net 3. galéria](#)

[Poslouchej.net 4. galéria](#)

[Finepix.de](#)